

CONHECIMENTO

Sinto terror de mim, mais que do mundo.
Que matéria me ergueu, que astro mau?
Que fôrça de beleza, unida à morte,
Em seus braços de raio me constringe?

Quando me olho, tantas formas palpo
Que o tempo suscitou pra me plasmar.
Adivinho as Erínias, que do inferno
Chicotadas de ódio me remetem
E o signo da flor súbito sustam.

Vejo-me estranho a mim, à minha voz,
Ao meu silêncio, ao meu andar e gesto.
Que espera o Fogo pra me esclarecer?
Que espera o Fogo pra me refundir?

CONEIXEMENT

Sento terror de mi, més que del món.
Què cosa em va dreçar, quin astre advers?
I amb la mort, quina força de bellesa
em coacciona amb el seu braç de llamp?

En contemplar-me, tantes formes palpo
que el temps va suscitar per a plasmar-me.
Percebo les Erílies: de l'infern
em dirigeixen rufagades d'odi
i el signe de la flor, brusques, suspenen.

Em veig estrany a mi, a la meva veu,
al meu silenci, al caminar i al gest.
Què espera encara el Foc per a esclarir-me?
Què espera el foc per a tornar-me a fondre?

A ROTATIVA

A rotativa gira a rotativa dói
A rotativa mira a rotativa mói

A rotativa vira a rotativa vai
A rotativa tira a rotativa vem.

A rotativa puxa o revólver do livro.
A rotativa puxa a faca do jornal.

LA ROTATIVA

La rotativa gira la rotativa puny
La rotativa mira la rotativa mol

La rotativa plega la rotativa va
La rotativa roda la rotativa ve.

La rotativa tira el revòlver del llibre.
La rotativa tira el punyal del periòdic.